

Grup impulsor de l'acte:

Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, Col·legi de Periodistes de Catalunya, Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya, Col·legi d'Educaadores i Educadors Socials de Catalunya, Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya, Col·legi de Logopedes de Catalunya, Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix de Catalunya, Col·legi de Pedagogs de Catalunya, Col·legi Oficial de Bibliotecaris- Documentalistes de Catalunya, Col·legi de Terapeutes Ocupacionals de Catalunya i Associació de Dones Periodistes de Catalunya.

MANIFEST: DONES I PROFESSIÓ

Avui, 8 de març de 2017, les deganes i presidentes de l'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya, que aplega a més de 100 corporacions professionals, en nom de les dones i les professions que representem ens unim per celebrar el Dia internacional de les dones reconegut per l'Organització de les Nacions Unides (ONU).

De les dades d'un estudi que no ha finalitzat, ens indica que el 56% (114.563) de membres que formen els Col·legis Professionals són dones i el 44% (90.311) homes, tot i que cal tenir en compte que la distribució d'homes i dones no és homogènia, ja que hi ha col·legis amb una gran presència d'homes i col·legis amb una gran presència de dones, que aquí no detallem.

Estem convençudes que els valors que les dones aportem a la societat: diàleg, respecte, convivència, tolerància, solidaritat... incrementen el capital social i permet progressar cap a una societat millor, més justa, més equitativa i més cohesionada.

Avui, DIA INTERNACIONAL DE LES DONES, fem sentir la nostra veu des de la vessant professional i volem expressar que estem compromeses amb:

1. La lluita contra la construcció social del patriarcat que manté la seva posició dominant i que Donald Trump ha recollit i amplificat amb les seves desafortunades declaracions amb la conseqüent oposició i reivindicació pública del feminisme internacional.
2. La lluita contra els estigmes i la cultura de països on les dones són persones considerades de segona a les que els homes –pare, germà, marit, tiet...- tenen el màxim poder sobre la seva vida.
3. La lluita contra la violència masclista amb el degoteig constant de víctimes (dones i infants) i també present a tots els segments de la societat i en els països considerats socialment i culturalment avançats. Rebutgem l'aval legal que Rússia ha donat recentment a la violència masclista.
4. La lluita contra la pobresa femenina, agreujada amb la crisi econòmica recent i que pren diferents formes (precarietat de les condicions laborals, pobresa energètica, pobresa alimentària, dificultat per accedir o mantenir un habitatge familiar digne...). La dona en situació de crisi és qui més en rep les conseqüències en forma de pobresa, d'explotació laboral, d'explotació sexual, d'explotació familiar.

5. La lluita per la igualtat de drets en l'àmbit laboral, salarial i professional.

El management, en general, ha estat pensat amb patrons que responen a actituds típicament masculistes, difícils de rectificar en la quotidianitat laboral i que dificulten o impedeixen l'accés paritari a llocs de responsabilitat, de recerca o de màxima qualificació professional a l'empresa privada i a l'administració pública. A la ciutat de Barcelona, el 2015 el salari mitjà anual de les dones va ser gairebé una quarta part menor al dels homes (22,8%). Respecte anys anteriors, ha disminuït lleument la bretxa salarial (-2%).

Tot i els avanços, la desigualtat en el món laboral i les dificultats per conciliar la vida laboral i familiar són molt freqüents i les diferències salarials són reals (les estadístiques se'n fan ressò).

Les dones per a ocupar espais de responsabilitats es veuen obligades a renunciar a la maternitat o a la cura dels fills, a adquirir rols masculinitzats, a ser competitives... sentint-se culpables de no tenir cura dels fills i filles com se n'espera i sentint-se sempre avaluada per als seus companys de feina.

És per això, que volem manifestar públicament el nostre compromís de sumar esforços i crear sinèrgies que facin possible pensar en perspectiva de gènere i construir conjuntament dinàmiques:

- Per garantir l'aplicació de mesures contra el masclisme, la violència i la vulneració dels drets humans arreu del món. No més víctimes.
- Per garantir la inclusió social de les persones i de les dones, en particular. No més pobresa ni explotació.
- Per garantir la igualtat de drets en l'àmbit laboral i econòmic. No més bretxa salarial.
- Per garantir la igualtat de drets en l'àmbit professional, tant per accés a llocs directius, com de màxima qualificació sense renúncies personals ni familiars. Trencar el sostre de vidre.
- Perquè les dones puguin ocupar espais de responsabilitat política, social i professional, sense haver de renunciar a la seva feminitat i sense haver d'assumir el rol masculí per a reeixir. Les dones i els homes són diferents però aquestes diferències biopsicosocial entre ambdós gèneres no invalida les competències de les dones per desenvolupar el lideratge amb mirada femenina. Competència sí, competitivitat, no!
- Per una vida digna de les persones amb igualtat – i equitat- de drets: dones i homes en tots els àmbits: familiar, social, polític i professional.

Cal aconseguir una conscienciació col·lectiva que afavoreixi el canvi d'actitud de les institucions, els actors econòmics i la societat i demanem que s'assumeixin compromisos immediats per a una societat millor, més justa, més equitativa i més cohesionada, on totes i tots puguem intervenir en tots els àmbits sense cap limitació per raó de gènere.